نسیم جنوب

www.nasimjonoub.com

سال بیست و چهارم - شماره ۹۹۱

سه شنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۰ ۸ صفحه - ۱۰۰۰ تومان

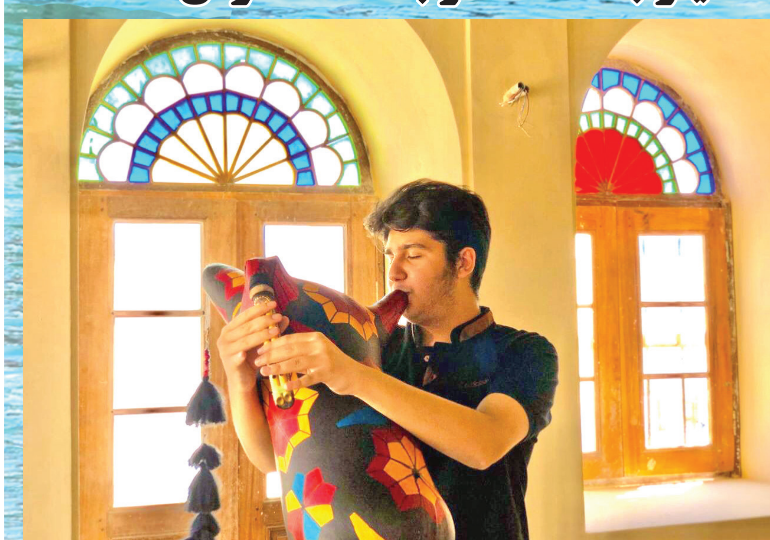
دیدار با بانوان قایقران بوشهر

کسب آرامش در دریای بی‌کران

صفحات ۴ و ۵

مصاحبه نسیم جنوب با بردیا بهرام‌نژاد هنرمند جوان موسیقی محلی بوشهر:

نیاز به نشاط درجامعه ملموس است

مصاحبه نسیم جنوب با کیانوش مهمی خواننده و سرپرست گروه موسیقی لیو در بوشهر:

به دنبال مخاطبانی شیفته جنوب و آفتاب و دریا

تعیین خط فقر باب میل وزارت رفاه

حسین حشمتی

به تمسخر کودکان پایان دهیم

یونس قیصی‌زاده

جوانمردی یک بوشهری

محمود ابراهیم زاده

گوش دادن در زندگی زناشویی

عبدالصالح خزائی

خیّران سلامت ۸۸۴ میلیون تومان به بیمارستان قلب بوشهر کمک کردند

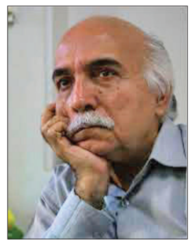
رئیس بیمارستان قلب بوشهر گفت: خیّران حوزه سلامت در سال جاری تاکنون ۸۸۴ میلیون تومان به این بیمارستان تخصصی کمک کرده‌اند.
به گزارش ایرنا، دکتر اصغر بحرانی به رسانه‌ها اعلام کرد: خرید و نصب سه دستگاه دی.سی. شوک به ارزش ۶۵۰ میلیون تومان یکی از خدمات مهمی است که در زمینه ارتقای تجهیزات درمانی بیمارستان قلب از سوی خیران تأمین اعتبار و خریداری شد.
رئیس بیمارستان قلب بوشهر اضافه کرد: خرید و نصب ۶ تشک مواج با مبلغی بالغ بر ۱۴۳ میلیون تومان نیز یکی دیگر از اقدام‌های مهم خیران سلامت برای این مرکز آموزشی درمانی است.
بحرانی افزود: همچنین در این مدت خیران سلامت با خرید پنج دستگاه ساکشن جراحی به ارزش ۹۱ میلیون تومان بخشی از نیازهای زیرساختی اتاق عمل بیمارستان قلب را نیز برطرف کردند.
وی یادآور شد: همت والای خیّرین سلامت موجب شد تا گام‌های مهمی در راستای بهسازی و نوسازی تجهیزات درمانی بیمارستان قلب بوشهر برداشته شود. تلاش خیّران سلامت موجب افزایش کیفیت خدمات و در نتیجه افزایش رضایت مراجعان شده است.
بحرانی با استقبال از حضور فعال خیّران در حوزه سلامت استان بوشهر گفت: برای پایان دادن به سفرهای درمانی تخصصی قلب، نیازمند یاری همه مسئولان و به‌ویژه خیران هستیم و در این راه از حضور آنان برای توسعه بیمارستان قلب استقبال می کنیم.

پروازهای مسیر بوشهر - دبی پس از سه سال وقفه از سرگرفته شد

معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری بوشهر گفت: با پیگیری‌های صورت گرفته پروازهای مسیر بوشهر - دوبی و بالعکس پس از سه سال وقفه از سر گرفته شد.
علی باستین در گفت و گو با ایرنا افزود: کشور امارات متحده عربی و به ویژه دبی یکی از مقصدهای پر تردد پروازهای موجود در منطقه خاورمیانه است و با توجه به جایگاه تجاری این شهر، تقاضاهای فراوانی برای مسافرت دارد.
وی بیان کرد: بسیاری از بازرگانان، فعالان اقتصادی، گردشگران و فعالان علمی استان برای امور جاری خود نیازمند ارتباط مستمر با دبی بودند اما در سه سال گذشته پرواز بوشهر- دبی از برنامه پروازی کشور حذف شده بود.
وی افزود: با توجه به خلأ و کمبودی که از پرواز بوشهر- دبی احساس می‌شد، از چند ماه پیش با تاکید استاندار بوشهر، پیگیری‌های معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری بوشهر و مدیر دفتر ایران ایر برای برقراری مجدد خط پروازی بوشهر- دبی و بالعکس آغاز شد.
باستین عنوان کرد: در این مدت سازمان هواپیمایی کشور و مدیرکل استانی سازمان، نهایت همکاری را با مدیریت ارشد استان داشتند و یکی دو نوبت، خط پرواز آماده می‌شد اما چون هواپیمای در نظر گرفته شده، با اهداف استان همخوانی نداشت به ناچار و برای برنامه ریزی جهت آماده کردن هواپیمای بهتر، راه اندازی خط به تأخیر افتاد.
معاون استاندار بوشهر یادآورشد: پس از پیگیری‌های متعدد در نهایت شرکت هواپیمایی ایران ایر هواپیمای ایرباس ۳۲۰ با ظرفیت ۱۴۸ مسافر و گنجایش حداقل ۲ تن بار برای این خط اختصاص داد. بر اساس برنامه ریزی انجام شده، از روز یکشنبه هشتم اسفندماه، هر هفته روزهای یکشنبه و چهارشنبه پرواز بوشهر- دبی برقرار خواهد بود.

تعیین خط فقر باب میل وزارت رفاه

حسین حشمتی

در حالی که سرپرستان خانوار در دهک اول ضریب جینی (فقرا) طی سال ۱۳۹۹ جوابگوی هزینه های خوراکی عائله خود نبودند و خوش نشینان دهک دهم (ثروتمندان) حدود۱۴برابر بیشتر از دهک اول درآمد داشته اند، معاون جوان و تازه به مسند رسیده ی وزارت کار و رفاه اجتماعی در مصاحبه با سیمای ملی مدعی شده که خط فقر در یک خانواده چهار نفره در شهرها چهار و نیم و در تهران پنج میلیون تومان است!؟ و اسف بارتر این که مبالغ مذکور را استاندارد بین المللی می داند!؟ به عبارت دیگر وقتی این مقام مسئولِ کم تجربه؛ ۴و نیم میلیون تومان را استانداردی برای همه ی مردم دنیا می داند و بدون این که منبع معتبری بر ادعای خویش ارائه دهد برآن اصرار می ورزد چنین به نظر می رسد که اوعلاوه بر دفاع بد از عملکرد دولت سیزدهم؛ بر عدم اطلاعات عمومی خود نیزاعتراف کرده و این در حالی است که به گزارش خبرگزاری ایلنا در سالهای اخیر، سازمان جهانی کار اهمیت برقراری دستمزد مُکفی برای کارگران کشورهای مختلف جهان را یادآوری کرده است.
مهمترین مولفه ی دستمزد مناسب؛ میزان و مبلغ عددی آن است که به اعتقاد اقتصاددانان بایستی از خط فقر بالاتر باشد و این رقمی است که نه تنها خط فقر را باید پوشش بدهد بلکه سایر نیازمندیهای لازمه برای زیست عزت مندانه ی یک خانواده، همچون هزینه های خوراکی، بهداشت و درمان، سفرهای تفریحی و فرهنگی و... را هم تامین نماید و به همین دلیل است که به توصیه سازمان مذکور و همه کنفدراسیون های بین المللی؛ دستمزدکافی شرط ضروری برای یک زندگی عزت مندانه تعیین گردیده است.
منظور نگارنده از به کارگیری عبارت «زندگی عزتمندانه» این است که سرپرست خانوار با توجه به سطح دانش و مهارت خویش از چنان درآمدی بر خوردارباشد که برای تامین مخارج ضروری خانواده ی خود مجبور به انجام کارهای ناشایسته یا مجرمانه ای همچون اختلاس، دزدی و آن چه که در جامعه به کلاه برداری تعبیر می شود، نگردد.
صندوق بین المللی پول، خط فقرجهانی را ۹/۱دلار برای سال۲۰۲۱تعیین نموده است. حال اگر۹/۱دلار را برای یک نفر در هر روز به عنوان یک معیارحداقلی جهانی در نظر بگیریم؛در ماه خط فقر۵۷دلار برای یک نفر و۲۲۸ دلار برای یک خانواده۴ نفره برآورد می شود و چنانچه هر دلار را در خوش بینانه ترین حالت۲۶ هزارتومان محاسبه کنیم که (واقعیت ندارد) به عدد ۵ میلیون و۹۲۸هزار تومان می رسیم که این عدد با رقم۴و نیم میلیون تومانی اعلام شده توسط معاون وزیرکار مطابقت ندارد.
صرفنظر ازعدم تناسب در ارقام فوق الذکر و دلبخواهی سخن گفتن معاون مورد بحث؛ مسئله ی تفاوتِ میان مبلغ ۴میلیون و۵۰۰ هزارتومان به عنوان کل هزینه های یک خانوار در یک ماه با مبالغ واقعی است به طوری که الان کرایه یک خانه ۶۰متری حتا در (ته تهران) کمتراز۵میلیون تومان نیست، آنوقت چگونه یک پدر خانواده با همین رقم درآمد خواهد توانست هم اجاره خانه بپردازد و هم مخارج زندگی خانواده را تامین نماید؟.

خبر مصیبت بارتر این که خبرگزاری سیمای ملی در برنامه ی «تفسیربودجه ی ۱۴۰۱» اعلام نمود، افزایش ناخالص حقوق به صورت پلکانی در لایحه ی بودجه ۱۴۰۱دیده شده به این ترتیب که کف حقوق ها ۲۹ درصد و سقف آن ۵ درصد افزایش خواهد یافت یعنی حقوق ۳ میلیون و۵۰۰ هزار تومانی فعلی به ۴ و نیم میلیون تومان افزایش می یابد و سقف حقوق هیچ کارمندی از ۳۰ میلیون تومان بیشتر نخواهدشد.
اگرچه بیشترین تعداد حقوق بگیران بخش دولتی راهمین حداقل بگیران تشکیل می دهند اما ناگفته پیداست که این میزان اضافه حقوق در سال آینده، بیماری مزمن حقوق های ناکافی را علاج نخواهدکرد مگر این که لایحه بودجه سال آینده که هم اکنون در کمیسیون مربوطه در مجلس تحت بررسی است مورد تجدیدنظر اساسی قرار گیرد والا با توجه به گرانی انتظاری سال۱۴۰۱کمر حقوق بگیران حداقلی را بیشتر خواهد شکست.

وضعیت نامناسب جاده چاه مبارک به نایبند

وضعیت نامناسب، آسفالت فرسوده و چاله چوله های فراوان این جاده استهلاک وسایل نقلیه را به بالاترین حد رسانده است و به شدت نیازمند مرمت و بازسازی است.
وضعیت آسفالت این راه روستایی برای رانندگان قابل تحمل نیست، چاله‌هایی به وجود آمده که جلوبندی خودروها را دچار خسارت کرده و باعث سایبدگی لاستیک‌ها شده است؛ با این وضعیت گرانی لاستیک و هزینه‌های تعمیر خودرو مگر می‌شود به دل جاده‌های پر از چاله، فرورفتگی و شکستگی زد؟
مردم روستاهای ساحلی نایبند از وضعیت بد و نامناسب جاده گله مند و ناراضی هستند و انتظار دارند اقدامات قابل توجهی در این زمینه انجام گیرد.
با توجه به گزارش های ارسال شده پیشین، متاسفانه این جاده استاندارد لازم را ندارد و حادثه‌خیز است و به گفته اهالی منطقه اکثر تصادفات در این جاده به علت خرابی آسفالت و چاله چوله های فراوان در آن رخ می دهد. امید است مسئولین مربوطه تدابیر لازم را اتخاذ کنند و شاهد مرمت و بازسازی این جاده باشیم.

(کانال خبری بستان نیوز)

ضرورت ساماندهی قایق‌های بی‌مجوز

حسین شادکامی

استان بوشهر با ۹۲۷ کیلومتر مرز مشترک با خلیج فارس، که مناطق زیست بوم ساحلی حساسی را بوجود آورده که امروزه بیش از ۵۰ درصد آن تحت تاثیر شتاب توسعه قرار گرفته که این امر موجب برهم خوردن زیست بوم منطقه ای و کوچ، مهاجرت آبزیان از مناطق خود (خوریات، مصب ها، مناطق جزر و مدی) شده است. از آنجایی که فقر زیستگاهی در این استان مشهود است و باعث شده یکی از چالش های پیش رو و ازعوامل تاثیر گذار در مدیریت ماهیگیری مسئولانه باشد، آن چه بر ذخیره حادث می شود، روند صید بی رویه توسط صیادی خرد سنتی در حال نمایان است که بدون توجه به نوسانات ذخیره در تلاش اند و هزینه بالایی در مصرف سوبسیدهای انرژی و زیر ساختاری و امنیت دریانوردی بوجود آورده اند (گسترش صید دور از ساحل).
با توجه به وجود تنگناهای اجتماعی و اقتصادی نمی توان با هدف موقت، اشتغال و تامین پروتئین به توزیع ذخیره آبزیان در بین جوامع خرد سنتی اقدام کرد و به مدیریت صید بهره وری پایدار نگریست. آن چه که امروز در جوامع ساحلی بر عملکرد مدیریت صید تاثیر گذار است، نگاه سنتی بر پیکره اکوسیتم دریایی است که درک این موضوع ممکن است آنی نباشد ولی بطور تدریجی زمان بر بوده و قطعا اتفاق خواهد افتاد و تفکر در کاهش تصاعدی صید که امروزه با نوسانات بیش از ۵۰ درصدی گونه های صید، نشانه از زنگ خطری است که متوجه پایداری ذخیره است، لذا اگر توجه ویژه ای به اجرایی نمودن هر طرح و ارزیابی اصول ساماندهی قبل از مطالعه اولیه زیست بوم سنجی و آسیب هایی که بر پیکره زیست گاه ها و نوزادگاهی انجام نشود، و بدنبال خود این طرح ریشه دار شود. با توجه به وضعیت ویژه ترمیم ها و پایش زیستگاه ها (کاهش انواع آلایندها، آلودگی ها و صید بی رویه) بر روند توسعه، جلوگیری بعمل نیاید، در آینده ای نه چندان دور شاهد از بین رفتن حیات وحش آبزیان در زیستگاه های استان بوشهر توسط مدیریت خرد سنتی خواهیم بود.
حفظ و میراث زیست بوم منطقه ای که یکی از آرمان های توسعه و رشد و بالندگی در پایداری و تشکیل جوامع ساحلی بوده، تاثیر سویی بر رفتارساکنان حاشیه نوار ساحلی استان خواهد داشت. باشد تا آیندگان سهمی از این میراث کهن به ارث ببرند.

جراح زیبایی غیرمجاز در خورموج دستگیر شد

فرمانده انتظامی شهرستان دشتی گفت: در پی دریافت خبری مبنی بر فعالیت غیرمجاز خانمی که بدون داشتن مجوز مطب و طبابت و عدم تحصیل در رشته و شغل مربوطه اقدام به انجام عمل زیبایی، لیفت شقیقه، گذاشتن پلک و ... در شهر خورموج می کند.
ماموران اداره نظارت بر اماکن عمومی با توجه به حساسیت موضوع با انجام تحقیقات همه جانبه از صحت موضوع اطمینان حاصل و خانم مذکور را شناسایی کردند.
طی بازدید و بازرسی از منزل وی اقلام بهداشتی و وسایل مخصوص جراحی کشف شد.

مصاحبه نسیم جنوب با بردیا بهرام‌نژاد هنرمند جوان موسیقی محلی بوشهر:

نیاز به نشاط درجامعه ملموس است

- خودتان را برای خوانندگان نسیم جنوب معرفی کنید.

- بردیا بهرام‌نژاد هستم. متولد هفتمین روز از هفتمین ماه سال ۸۳ و در حال حاضر دانش‌آموز مقطع متوسطه سال یازدهم.

-- چگونه با فضای موسیقی محلی آشنا شدید؟

- اولین و مهم ترین عامل آشنایی من با موسیقی بوشهر، زیست‌بوم من بوده، از بدو تولد صدای نی‌جفتی و نی‌انبان و یزله و نوحه و موج در خون بسیاری از هم‌نسلان من رسوخ کرده است.

به قول استاد ایرج صغیری: موسیقی بوشهر به روح دریا پیوسته و از همین رو صدای دریاست، صدای آب است. از فرط سادگی چنان در زندگی پیچیده که جدایی آن از حیات روزمره محال می‌نماید!

- چرا نی انبان؟

- این مَشکی که نفس برآمده از شُش‌ها در آن دمیده می‌شود و نوایش بر جان می‌نشیند امروزه دیگر یک ساز نیست؛ بلکه یک نمادست که بیانگر بخشی از فرهنگ و تاریخ و آداب رسوم ما است، از آیین‌های سُرور تا نغمه‌ی جانسوز حاجیونی و هدف اصلی هم نمود و ترویج آن است که با آن میسر می‌شود.

- در زمینه موسیقی چه سازهایی را امتحان کردید تا به نی انبان رسیدید؟

- از همان دوران کودکی هدف اصلی‌ام نی‌انبان بود البته به دلیل سن پایین توانایی نوازندگی را نداشتم و محکوم به صبر کردن تا سن ۱۱ سالگی شدم؛ اما در موازات علاقه‌مندی به موسیقی بوشهر به یادگیری موسیقی کلاسیک نیز پرداختم و قواعد موسیقی را از جناب علیرضا همتی بزرگوار آموختم، و سپس به یادگیری پیانو پرداختم که هم‌اکنون نیز ادامه دارد. البته در حوزه‌ی موسیقی بوشهر جدا از نی‌انبان، نی‌جفتی و فلوت چوبی را هم تجربه کردم و همچنان می‌آموزم.

- چه آموزشی در زمینه نی انبان دیدید و در این موسیقی از چه کسانی تاثیر گرفته‌اید؟

- نوازندگی نی‌انبان بسیار وابسته به پشتکار و تمرین و علاقه است البته اساتیدی همچون محسن شریفیان و حیدریه همیشه به بنده لطف داشته‌اند و تکلیف‌هایم را از این دو استاد و دو محسن گرفته‌ام. اما همیشه سعی کرده ام تا از تمامی نوازندگان بیاموزم، از مبتدی‌ترین و کم‌سالترین تا پیشکسوتان؛ در این عرصه گاهی متهم به تقلید شده‌ام که فکر می‌کنم صحیح است و دلیلش تاثیرگذاری اساتیدم بر سبک نوازندگی من است.

- به نظرتان دلیل علاقه مردم به صدای نی انبان چیست و چه جذبه‌ای در این ساز نهفته است؟

- صحبت از نگاه مردم بسیار برای من دشوار است اما نیاز به نشاط در اجتماع امروز ملموس است. روی صحنه‌هایی که در بوشهر و خارج از بوشهر اجرا داشتم کاملاً متوجه شدم هم مخاطب بومی و هم غیربومی ارتباط شگفت‌آوری با نوای برخاسته از این ساز برقرار می‌کند.

این مَشکی که نفس برآمده از شُش‌ها در آن دمیده می‌شود و نوایش بر جان می‌نشیند امروزه دیگر یک ساز نیست؛ بلکه یک نمادست که بیانگر بخشی از فرهنگ و تاریخ و آداب رسوم ما است از آیین‌های سُرور تا نغمه‌ی جانسوز حاجیونی و هدف اصلی هم نمود و ترویج آن است که با آن میسر می‌شود

- در سال‌های اخیر شاهد روی آوری نوجوانان و جوانان زیادی به موسیقی بوده‌ایم، این موضوع را چگونه می بنید؟

- بسیار اتفاق فرخنده و مبارک و البته ترسناکی است! زمانی که یک هنرستان پسرانه موسیقی در بوشهر که پایتخت فرهنگ و انرژی کشور است وجود ندارد سبب رشد غیراصولی و نبود سواد موسیقایی مناسب در جوانان می‌شود.

- جوانان و نوجوانان چگونه باید ساز مناسب با علاقه و پتانسیل خود را پیدا کنند؟

- این موضوع شاید امروزه پرسش اصلی والدینی باشد که دوست دارند فرزندشان دستی بر آتش موسیقی داشته باشد و پیچیده به نظر بیاید، اما از نظرم پاسخش بسیار ساده است! حرف آخر را اول می‌زنم: هرسازی که علاقه‌مندی آن را دارند و فکر می‌کنند زبان دلشان است انتخاب کنند. همین. آنها باید با سازشان زندگی کنند.

- فضای موسیقیایی بوشهر برای نوجوانان و جوانان چگونه است؟

- بحرانی، بحرانی، بحرانی. باز هم تکرار می‌کنم که نبود هنرستان موسیقی پسرانه باعث شده که نوجوانان علاقه‌مند به موسیقی و مخصوصا موسیقی بومی و محلی بدون آموزش اصولی رشد پیدا کنند.

- بازخورد عمومی نسبت به نواختن نی‌انبان توسط شما چطور بوده؟

- بازخورد عمومی این قدر مثبت و همراه با تشویق بوده که برای من مسئولیت‌هایی را به همراه داشته، زمانی که در مکان‌های فرهنگی برای عموم ساز می‌زنم بعضی از افراد با یادآوری این نکته که آینده موسیقی این شهر به تصمیمات امروزه‌ی ما وابسته است مرا متوجه اهمیت امور امروزه‌ام می‌کنند. البته این لطف به بنده است و یدک کشیدن اسم موسیقی بوشهر برای هر نوازنده و موزیسینی مسئولیتی است بس سنگین.

- به نوجوانان و جوانانی که علاقمند موسیقی هستند چه توصیه‌ای دارید؟

- به دور از حاشیه صرفاً به یادگیری بپردازند و بعد از پیدا کردن مهارت و تسلط کافی، هنرخود را ارائه دهند. در این راه عجله، سَمّ کار است. برای رسیدن به اورستِ رؤیاها از مسیرهای سخت و صعب‌العبوری گَذرَ باید کرد.

- سخن پایانی؟

- امیدوارم که در سال های آینده بتوانم با موسیقی بوشهر بیانگر بخشی از فرهنگ دیارمان باشم امروزه در کنار آمایش‌های انجام شده، سرپرستی گروه موسیقی «بوم» را عهده دار هستم که در راستای اهداف ذکر شده تلاش می‌کند.

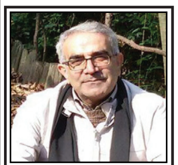
بنده قصد داشتم در سال گذشته هنرستان آنلاین موسیقی بوشهر را راه‌اندازی کنم که با خبرهای رسیده شده متوجه شدم قرار است در همان برهه هنرستان پسرانه در بوشهر راه‌اندازی شود.

از این خبر دوسال می‌گذرد و خبری از هنرستان نیست، البته از بقایای این ماجرا وبسایت Bardiabahramnejad.ir به جا مانده که منبع خوبی برای علاقه‌مندان به موسیقی بوشهر است.

با سپاس از نشریه‌ی فرهنگی و قدیمی نسیم جنوب که برای معرفی استعدادهای جوان همیشه همت گمارده است.

نخستین نشریه دانشگاهی
ما در کجای تاریخ بودیم

دکتر سعید معدنی

در تاریخ می خوانیم نخستین نشریه دانشگاهی در اواخر ژانویه ۱۸۷۸ میلادی در دانشگاه ییل آمریکا منتشر شده است. دولت هم برای آن قوانینی را تنظیم می‌کند؛ مثلا چون هزینه را دولت پرداخت می کند نشریه حق چاپ آگهی ندارد. چاپ نخستین نشریه دانشگاهی ۱۴۴ سال پیش بوده. در کشورما دوره ناصرالدین شاه است. ایران تحت سیطره روس بوده و بخش‌هایی از خاک کشورمان را روسیه ضمیمه خاک خود کرده، امیرکبیر به قتل رسیده، کشور درمنجلاب فقر و فساد و عقب ماندگی دست و پا می‌زند...

در همین زمان، هنوز ایران مدرسه به سبک جدید ندارد. میرزا حسن رشدیه اولین مدرسه را در محله ششگلان تبریز تاسیس می کند اما مکتب‌خانه‌داران سنتی از ترس کسادی کارشان (با فتوای تکفیر رئیس‌السادات یکی از علمای تبریز) اوباش را تحریک می‌کنند تا به مدرسه هجوم بیاورند، دانش‌آموزان را کتک می‌زنند و مدرسه را تخریب می‌کنند. رشدیه شبانه فرار می کند! و به مشهد می‌رود، در مشهد هم مدرسه تاسیس می‌کند، همین اتفاق در آن جا هم می‌افتد از مشهد هم فرار می کند، و... .

و همزمان با آن دانشگاه قدیمی ییل نشریه دانشگاهی چاپ می کند!

مخالفت محیط زیست، اجرای پروژه احداث پیست بین المللی قایقرانی استان بوشهر را تعطیل کرده است

رئیس هیات قایقرانی استان بوشهر گفت: اکنون استان‌های مختلفی در صدد هستند تا چنانچه از احداث پیست بین المللی قایقرانی بوشهر ممانعت شود تا این پروژه را اجرایی کنند.

به گزارش ایرنا، مهدی زارعی افزود: شمار زیادی از قایقرانان بوشهری فعال و دوستدار محیط زیست هستند و بدون شک خودشان نیز با تخریب ظرفیت‌های محیط زیستی موافقت نخواهند کرد.

وی اظهار کرد: با این حال با توجه به نگاه مثبت برخی از کارشناسان محیط زیست دریایی امید است زمینه برای احداث پیشت بین المللی قایقرانی در بوشهر فراهم شود.

زارعی ادامه داد: این پیست در صورت احداث پس از پیست توکیو ژاپن دومین پیست بین المللی آسیا خواهد بود. پروژه احداث پیست بین المللی قایقرانی استان بوشهر با وجود این که پنج سال پیش توسط وزیر سابق ورزش و جوانان کلنگ زنی شده عملیات اجرایی آن آغاز نشده است.

زارعی ادامه داد: با توجه به تخصیص اعتبار نیمی از سایت بین المللی قایقرانی و رایزنی برخی از استان‌ها برای جابه جایی محل اجرای این پروژه انتظار است محیط زیست ساز و کار اجرای آن را فراهم کند. در این زمینه هیات قایقرانی به عنوان هیاتی برخوردار از فعالان زیست محیطی خود را ملزم به رعایت استانداردهای این حوزه می‌داند از این رو انتظار است رویکرد تعاملی بیشتری با این هیات پیش گرفته شود. سازمان حفاظت محیط زیست در آخرین نظری که اعلام کرده رای به جابه جایی محل اجرای پیست بین المللی قایقرانی بوشهر داده اما با توجه به هزینه‌های چند میلیارد تومانی برای محدوده کنونی انتظار است شرایط برای اجرای پیست قایقرانی در دهکده گردشگری بوشهر فراهم شود.

تعادل در زندگی، سلامت روحی و جسمی با ورزش قایقرانی

سکینه برامکی هستم، ورزشکار رشته قایقرانی و از سال ۹۱ در این رشته شروع به فعالیت کردم. با تلاش در سال ۹۲ مقام سوم تیمی قهرمان کشوری را کسب نمودم و تا به امروز موفق به دریافت یک مدال طلا، چهار نقره و شش برنز شده ام.

هدف من از پیگیری این رشته رسیدن به تعادل در زندگی، سلامت روحی و جسمی و تقویت ارتباط اجتماعی می‌باشد. درحال حاضر همچنان در تیم بزرگ میداف فعالیت دارم.

از جایی که این ورزش در فضایی باز صورت می‌گیرد، به بهتر شدن روحیه ام کمک می‌کند و جو صمیمانه ی آن سبب بیشتر شدن علاقه‌ی من به این رشته پر هیجان شده است.

یکی از خاطرات من این است که در یک مسابقه که به تهران رفته بودیم در پایان مسابقه به ما اطلاع دادند که گروهی که از استان بوشهر تشریف آورده اند و با تیم شما کار دارند. ما هم در جریان نبودیم. سرکار خانم سکینه الماسی، نماینده ی شهر کنگان از استان بوشهر برای ورزشکاران ما هدیه ای تدارک دیده بودند و خودشان به شخصه تشریف آورده بودند و ما ورزشکاران را با هدیه با ارزششان خوشحال کردند. منظور از ارزش بهای آن نیست همین که یک هم استانی، قدردان ورزشکاران است دنیایی از ارزش می باشد. امیدوارم که مسؤلان رشته ورزشی ما را «دراگون بت» حمایت کنند.

مصاحبه نسیم جنوب با هدیه ثالث سکاندار تیم منتخب قایقرانی دراگون بوشهر:

در قایقرانی بانوان در حین رفاقت، رقابت هم وجود دارد

– لطفا خودتان را برای خوانندگان نسیم جنوب معرفی کنید.

– هدیه ثالث متولد ۱۳۷۱ متولد شهر بوشهر هستم.

– چه شد که به ورزش قایقرانی علاقمند شدید؟

– برای اولین بار ورزش دراگون را در اسکله جفره مشاهده کردم و برایم جالب و مهیج آمد و از طرف یکی از دوستانم معرفی شدم و فعالیتم را شروع کردم.

– از کجا شروع کردید؟

–از سال ۱۳۸۵ فعالیت من در رشته دراگون بوت شروع شد که روزهای اول به صورت آموزشی توسط خانم خدیجه دشتی که مربی تیم بودن شروع یادگیری کردم

–عکس العمل پدر و مادرتان چه بود؟

– اوایل با مخالفت پدر و مادر مواجه شدم ولی بعد علاقه و پیشرفت من رو که دیدن مورد حمایتشون قرار گرفتم.

– در آن زمان نظر دوستانتان در این باره چه بود؟

– نظرشان نسبت به ورزشی که من شروع کردم خیلی خوب و مساعد در حدی توانستم چندی از دوستانم را وارد این رشته کنم و الان همچنان فعالیت دارند.

– چرا ورزش قایقرانی دراگون را انتخاب کردید؟

– اولویت اولم تیمی بودن و بعد متفاوت بودن این رشته، این که همه همزمان پارو رو در آب می کنند و بیرون می آورند تبلی که همزمان با پارو زنان شروع به نواختن می کند و سکانداری که هدایت می کند پارو زن ها رو به نظرت متفاوت و هیجان انگیز آمد.

– قایقرانی دراگون چه ویژگی‌هایی دارد که از آن لذت می برید؟

– قایق دراگون بوت متفاوت بودنش با ورزش های دیگه این است که ۲۰ نفر پارو زن هم زمان با هم پارو می زنند، سکانداری که هدایتشون می کند و تبالی که ریتم پارو بهشون می دهد که همگی می توانند لذت ببرند از روش و متفاوت دانستنش.

– زنان برای این ورزش چه توانایی‌هایی باید داشته باشند؟

– توانایی زنان و مردان برای این رشته یک نواخت هست و تفاوتی با هم ندارند، شاید فقط از نظر وزنه زدن تفاوت داشته باشند وگرنه همان مسافتی که مردان مسابقه می دهند همان مسافت هم خانم ها مسابقه می دهند، تنها فرقی که هست تایم مسابقات هست، مثلاً هزار متر را آقایان در ۷ دقیقه تمام می کنند ولی خانم ها در ۸ دقیقه تمام می کنند که این هم طبیعی هست چرا که زور مرد و زن متفاوت هست.

– فضای تیمی قایقرانی دراگون در بین ورزشکاران زن در بوشهر چگونه است؟

– فضای تیمی بین بانوان خوب است، الان که باشگاه به باشگاه شده در حین رفاقت، رقابت هم وجود دارد و این که زمانی که هیات قایقرانی فراخوان می زند برای قهرمان کشوری، همه باشگاها کنار هم جمع میشوند و

همه با صمیمی هستند و کنار هم جمع میشوند و برای نام استان تلاش می کنند در صورتی که هر کدام در مسابقات باشگاهها رقیب همدیگر هستند.

– آیا ممانعت و مخالفتی نیز از سوی پدر و یا شوهر ورزشکاران زن وجود دارد؟

– ممانعت پدر و مادر یا همسر بین بچه ها زیاد وجود دارد. چندین بار خودم برای راضی کردن پدر و مادرهای بچه ها حضوری یا تلفنی صحبت کردم که بتوانند بیایند سر تمرین. البته در کنارش خانواده هایی هم هستند که حمایت می کنند، مثلاً یک شاگرد دارم که مادرش روزی نیست که همراهش نباشد و هر روز تمرین چه صبح زود باشد و چه ظهر، همراهش هست حتی اگر خارج از شهر تمرین داشته باشیم و همیشه مشوقش هست.

– چه انتظاری از مسئولان دارید؟

انتظاری که از مسئولان داریم این که قرار بود برایمان پیست قایقرانی بسازند، حتی ما در جریان یه سری مصوبه ها و پول که برایش وارد استان شده و بودجه ای که براش اختصاص دادن هستیم، ولی متاسفانه با مخالفت محیط زیست مواجه شد در صورتی که درخت های حرا که در آن قسمت کاشته شده توسط خود ما ورزشکاران کاشته شده و اصلاً محیط زیست آنها را نکاشته و ما برای زیبایی آن مکان درختها را کاشتیم ولی حالا همین درختها باعث شد پیست قایقرانی را از دست بدهیم و حالا می خواهند به دلیل مخالفت محیط زیست، پیست بین المللی قایقرانی را به یک استان دیگر بدهند و همین جریان باعث شده بچه ها ناراحت و دلسرد شوند.

در صورتی که این پیست قایقرانی می تواند به استان خیلی کمک کند چون وقتی پیست بین المللی داشته باشیم تمام کشورها درخواست اردو دارند و همین باعث می شود از نظر اقتصادی استانمان رونق پیدا کند. من ماکت این پیست را دیدم یک کار فوق العاده هست و می تواند برای استان یه المان زیبا باشد، ولی متاسفانه مسئولان استان بی تفاوتَ از کنار این موضوع مهم رد شدند به راحتی تقدیم یک استان دیگر دارد می شود و هیچ واکنشی هم نشان نمی دهند.

– چه خاطر جالبی از این ورزش دارید؟

– خاطره خیلی زیاد دارم از این ۱۵ سالی که دارم فعالیت می کنم، ولی بهترین خاطره اولین مدالی هست که گرفتم و برایم خیلی لذت بخش بود، چون تا آن لحظه برای فعالیت در این رشته با مخالفت پدرم خیلی مواجه بودم، ولی مدال که گرفتم باعث شد پدرم نظرش نسبت به این ورزش عوض شود و تا لحظه ای که حضور داشتند و حیات داشتند یکی از بزرگترین حامیان و همراه من شود و این بهترین خاطره من شد.

– برای دخترانی که مایل به ورود به این رشته هستند چه توصیه ای دارید؟

–برای دخترانی که دوست دارند در این رشته شرکت کنند اولین توصیه من این است که علاقه داشته باشند و البته شنا هم بلد باشند، اگه علاقه نداشته باشند برایشان سخت می شود، چون رشته دراگون تکنیک بخصوص دارد، هماهنگی پارو زدن دارد، باید دل بدی به این کار، اگر علاقه وجود نداشته باشد نمی توانی تکنیک و هماهنگی را در بدنت جا بندازی. به نظر من رشته خیلی خوبیه و الان المپیکی هم شده، اگه از سن ۱۴ سالگی شروع کنند می توانند خودشان را برای المپیک های پیش رو آماده کنند. دراگون یک ورزش مفرح هست چون تیمی هست و راحت می توانند چند ساعت را کامل با فکر آزاد وقت بگذرانند و پیشرفت داشته باشند.

– سخن پایانی؟

– سخن آخر من بر می گردد به مسئولان و همان موضوع پیست قایقرانی، خواهش می کنم پیست قایقرانی را از استان نگیرند و در بوشهر بماند، واقعاً برای پیشرفت استان خیلی خوب است، هم از نظر اقتصادی وهم از نظر پیشرفت بچه های بوشهر. تنها تقاضای من از مسئولان بوشهر این است که این توجه را در حق بچه های بوشهر انجام بدهند و این پیست را از استان خارج نکنند، پیستی که همه چیزش مهیا شده حتی کارگاهش را زده بودند، همه کاراش انجام شده بود، حتی سفری که ریاست جمهور داشت به استان در جلسه ای که برگزار شد این طرح برای ایشان قرائت شد و خواهش می کنیم از محیط زیست که کوتاه بیاید و اجازه بدهد این طرح اجرا شود.

قایقرانی یک روش زندگی است

هدی زراءنژاد هستم عضو باشگاه قایقرانی میداف چهارسال افتخار همراهی این تیم قدرتمند رو دارم. ورزش قایقرانی نیازمند پشتکار واراده ست و برای موفقیت در این رشته باید زمان زیادی را به آن اختصاص داد. قایقرانی یک روش زندگی است و قدرت و استقامت شخصی را افزایش می دهد. در قایقرانی اشتباهات زیادی مرتکب می شویم و با تکرار و تمرین از همه این اشتباهات درس های مهمی می گیریم و همین اشتباهات منجر به پیشرفت می شود. درصورتی که در این ورزش اراده ی کافی داشته باشید و به اندازه ی کافی تمرین کنید موفق خواهید شد، تجربه ی لذت بخش و مفرح و آرامبخش تمرین در آب را به دست بیاورید.

این ورزش تاثیر مثبتی بر افسردگی وا ضطراب دارد و استرس را تسکین می دهد، کمک می کند بهتر بخوابید و روحیه ی شما را کلی تقویت می کند و به شما حس ارزشمند بودن بیشتری می دهد.

جنبه ی تیمی بودن رشته ی دراگون بوت همدلی و اتحاد و یکدست بودن لذت این رشته را چندین برابر می کند که باعث شده من این ورزش رو ادامه بدهم.

خاطره ای که از این ورزش همیشه در ذهن من زنده است این که در زمان تمرینات تیم منتخب بوشهر برای شرکت در مسابقات قهرمانی کشور، تمرین در شرایط خیلی سختی بود و موج شدید و باد زیادی بود که به سختی می شد پارو زد اما ما با تمرکز و با هدف، بدون توجه به استرس موجود و شرایط جوی بد با تمام توان پارو می زدیم و این نشان دهنده ی غیرت، تعصب و داشتن هدفی بزرگ بود. مطمئنم این رشته در بوشهر با حمایت های مهدی زارعی رییس هیات قایقرانی استان بوشهر پیشرفتهای زیادی خواهد داشت.

یاد گرفتم همیشه تلاش کنم و بجنگم

عسل طبیب نژاد مطلق هستم ورزشکار قایقرانی در بوشهر، نگاهم به ورزش قایقرانی این است که ورزش آینده دار و پر هیجانی است.

هدفم از ورزش قایقرانی اول سلامتی، سپس قهرمانی، رسیدن به بالاترین درجه از خودم هست.

تاثیر ورزش قایقرانی بر روی من زیاد بوده برای هدف هایی که دارم که همیشه تلاش کنم، بجنگم و همچنین پیدا کردن دوستان با اخلاق.

خاطره ای که از این ورزش دارم مربوط به فستیوال بین‌المللی در گرجستان است که با تعداد ورزشکار کمتر نسبت به بقیه تیم‌ها مدال رنگ نقره‌ای گرفتیم و خیلی خوشحال شدیم.

قایقرانی ، عامل کاهش و رهایی از تنش های زندگی هست

زهرا علی پور هستم کارشناس ارشد رشته تربیت بدنی. از سال ۹۵ ورزش قایقرانی رشته دراگون بوت را شروع کردم و در حال حاضر یکی از اعضای باشگاه میداف هستم.

ورزشهای آبی بخصوص قایقرانی بخاطر ارتباط مستقیم با آب و همچنین هوای آزاد و محیط طبیعی، عامل کاهش و رهایی از بسیاری فشارها و تنش های روزمره زندگی هست که قطعاً با وجود دختران و مادران فعال در این ورزش نمودش در خانواده پدیدار میشود. بدون تردید، پی ریزی یک جامعه سالم و با نشاط در گرو سلامت روحی و جسمی تک تک اعضا خانواده است که این رشته و ورزش، سهم بزرگی در تحقق این موضوع مهم دارد که در نهایت منجر به بوجود آمدن خانواده و جامعه ی پویاتر با الگوهای رفتاری جدید و سالم می شود و کاهش بسیاری از انحرافات رایج در جامعه را هم به دنبال دارد و تضمین کننده سلامت روان و جسم هست.

تک تک لحظات تو رشته ی دراگون خاطرست از تمرینات گرفته تا اردوها و اعزام به مسابقات، قطعا شیرین ترین لحظات هم زمانی است که نتیجه تلاش‌ها و سختی ها را می گیری و لبخند رضایت روی لبان مربی، خانواده و تمام حامیانت می بینی.

همبستگی و اتحادی که این ورزش بین اعضای تیم ایجاد می کند ما را از قالب هم تیمی خارج کرده در اصل ما خانواده قایقرانی (دراگون) هستیم و خدا را شاکرم که من هم افتخار این را دارم که عضو کوچکی از این خانواده باشم.

به نام خداوند بخشاینده. سکینه برامکی هستم، ورزشکار رشته ی قایقرانی و از سال نود و یک در این رشته شروع به فعالیت کردم. با تلاش در سال نود و دو مقام سوم تیمی قهرمان کشوری را کسب نمودم و تا به امروز موفق به دریافت یک مدال طلا، چهار نقره و شش برنز شده ام.

هدف من از پیگیری این رشته رسیدن به تعادل در زندگی، سلامت روحی و جسمی و تقویت ارتباط اجتماعی می‌باشد. درحال حاضر همچنان در تیم بزرگ میداف فعالیت دارم.

از جایی که این ورزش در فضایی باز صورت می‌گیرد به روحیه ام کمک می‌کند و جو صمیمانه ی آن سبب بیشتر شدن علاقه‌ی من به این رشته پر هیجان شده است.

۲) در یک مسابقه که به تهران رفته بودیم در پایان مسابقه به ما اطلاع دادند که گروهی که از استان بوشهر تشریف آورده اند و با تیم شما کار دارند. ما هم در جریان نبودیم. سرکار خانم سکینه الماسی، نماینده ی شهر کنگان از است.

کسبِ آرامش در دریای بی‌کران

اینجانب مریم محمدی ورزشکارِ تیم قایقرانی دراگون بوت از سالِ ۱۳۹۶ دَر اَین رشتهٔ ورزشی آبی شروع به فَعالیّت کردم و با سعی و تلاش در مسابقاتِ لیگ سالِ ۱۳۹۸ مقام سوم تیمی مدالِ برُنز و در مسابقاتَ سالِ ۱۴۰۰ مقامَ سوم تیمیَ مدال برُنز قهرمانَ کشوری که درَ اُستانَ بوشهر برگزارَ شد کسب نموده ام.

هدفَ از شرکت در این رشتهٔ ورزشی آبی، برای کسبِ آرامشِ بیشتر در دریای بی انتها و داشتنِ سَلامتی روَح و جسم و داشتنِ هیجان و حس صَمیمیت و همدلی بیشتر در اِجتماع و هماهنگی و پیدا کردن دوستانی مهربان و دلسوز که حُکم خانوادهٔ دومم را دارند و ... هم چنان من در تیَم بزرگِ قایقرانی دراگون بوتِ میداف در حالِ فَعالیت هستم.

یکی اَز بهترین خاطراتی که همیشه باعث می شود خنده به روی لبم بیاید این بود که در یکی از روزها که تمرین داشتیم آبِ دریا بسیار کَم عُمق بود و هنگامی که به طرفِ اِسکله برای پیاده شدن از قایق می آمدیم در یکیَ از قسمت هایی که باید قایق رو قرار می دادیم قَایقَ به گِل نشست، که ناگهان یکی از هم تیمی ها گفت مربی می خواهید بیایِم پایین قایق را هُل بدهم و خَلاصه که همهٔ بچه ها از اینِ ماجرا خنده به روی لب هاشون آمد و کُلی خندیدن و کارِ این دوستِ خوبِ ما حسابی خاطره اَنگیز شد.

من از این که در این رشتهٔ ورزشی آبی مشغول به تمرین هستم خوشحال هستم و از این که در کنارِ یه سری از اَفراد و مسئولین مُحترم این هئیت ورزشی فعالیّت دارم اِفتخار می کنم و همچنین سپاسِ فراوان از مربی های زحمتکش و پُرتلاشِ باشگاهِ قایقرانی دراگون بوتِ میداف.

قایقرانی باعث شادابی روحیه میشود

سید فاطمه معصومی هستم. در سال ۱۳۹۶ وارد رشته ورزشی قایقرانی دراگون بوت شدم و در مسابقاتی که در تهران سال ۹۶ ، ۹۷ برگزار شد همراه تیم شرکت داشتم؛ در فستیوال گرجستان سال ۹۷ هم شرکت کردم و مقام دوم تیمی را کسب کردیم.

رشته قایقرانی یک جو بسیار صمیمانه دارد که باعث شادابی روحیه می شود و سبب می شود با انگیزه بیشتری به زندگی خود پرداخت. من در حال حاضر در تیم قدرتمند میداف فعالیت دارم.

از خاطرات من در این چندسال می توان به مسابقات گرجستان اشاره کرد که برایم تجربه ی بسیار خوبی بوده است. از این که قادر شدم با تیم های کشورهای دیگر مسابقه برگزار کنیم خیلی مفتخرم.

ورزش باعث بالا رفتن روحیه و اعتماد بنفس و شادی بانوان می‌شود

زهرا زارعی هستم حدودا ۱۷ ساله که ورزش می کنم و از سال ۹۵ فعالیت خود را در رشته دراگون شروع کردم و از آن سال در اکثر مسابقات قهرمان کشوری و لیگ کشوری و روز بوشهر و... که برگزار شده شرکت کرده و موفق به کسب مدالهای خوشرنگ و موفقیت‌های زیادی شدم.

به نظر من ورزش برای بانوان یک امر ضروری است چون ورزش باعث بالا رفتن روحیه و اعتماد بنفس و شادی می‌شود و خانمی که روحیه ی شاد و اعتماد بنفس بالایی داشته باشد می‌تواند خانواده شاد و موفقی را پرورش دهد و این می‌تواند تاثیر بسزایی روی پیشرفت جامعه داشته باشد و من نیز مانند بقیه بانوان ورزشکار با هدف سلامتی جسمی و روحی و بودن در اجتماع مخصوصا جمع پرانرژی و اکتیو ورزشکاران پا به این جمع گذاشتم و قایقرانی را به دلیل بودن در فضای باز و مخصوصا دریا که نماد اصلی شهرم است انتخاب کردم.

تمام روزهای فعالیت من در ورزش پراز خاطره بوده و در این ورزشِ گروهی در پیروزی‌ها باهم خندیدیم و جشن گرفتیَم و در شکست ها باهم گریستیم و همدیگر را دلداری دادیم، ولی بهترین خاطره ی من شرکت در اولین مسابقاتم که مسابقات بین‌المللی سال ۹۵ در شهر بوشهر بود هست که توانستیم چند مدال طلا و نقره و برنز کسب کنیم و شادی آن روز تا زنده ام در ذهنم ماندگار خواهد بود و با یادآوری آن روز لبخند روی لبانم نقش می بندد.

مصاحبه نسیم جنوب با کیانوش مهمی خواننده و سرپرست گروه موسیقی لیو در بوشهر:

به دنبال مخاطبانی شیفته جنوب و آفتاب و دریا

– لطفاً قدری در مورد گروه موسیقی لیو و نحوه تشکیل آن برای خوانندگان نسیم جنوب توضیح بفرمایید.

– گروه موسیقی لیو با ۳ اعضای اصلی کیانوش مهمی، محمدرضا فیاض و محمد سحرخیزی تشکیل شد. ما در اوایل دهه ۹۰ تصمیم گرفتیم که سبکهایی از موسیقی ملل را به موسیقی فولکلور اضافه کنیم. ترانه‌های محفلی فراموش شده بوشهرمان را با کمی نوآوری به گوش مخاطبان رساندیم، که مورد استقبال خوب مخاطبان جنوبی قرار گرفت.

– اعضای گروه لیو چه کسانی هستند و آنها را معرفی کنید.

– درحال حاضر اعضای گروه کیانوش مهمی خواننده و تنظیم کننده و آهنگساز، محمد سحرخیزی درامر و تنظیم کننده، شیما رستمی‌نژاد ترانه سرا، حمید سلیمانی گیتار کلاسیک، آرمین غریبی گیتار باس، آرمین نکیسا سازهای کوبه‌ای، علی آخوندزاده گیتار الکتریک، احسان مقدسی فر پیانو و کیبورد و سجاد مظلوم‌زاده نی انبان و نی جفتی

– آهنگ‌های شما بیشتر حول و حوش چه چیزهایی است و چگونه آنها را انتخاب می‌کنید؟

– موسیقی «لیو» را می توان در دستهٔ موسیقی ملل قرار داد که ریشه‌هایی از فلامنکو و رگه و موسیقی جَز و بلوز در آن دیده می‌شود ولی عمدتاً پاپ به‌شمار می‌رود. حساسیت ما روی ترانه‌های محفلی و قدیمی بسیار زیاد است تلاش می کنیم که به بهترین شکل و با همان فرم اجرا نماییم، ترانه‌های لیو در رنگ و بوی گویش شیرین جنوبی و شهر زیبای مان بوشهر است.

– چه شد که به رقابت گروه‌های موسیقی بندبازی وارد شدید؟

– رقابت بندبازی خیلی اتفاقی بود. یک شب محمد سحرخیزی، صفحه‌ای به نام بندبازی به بنده نشان داد که گویا مسابقه‌ای به همین نام در پایتخت برگزار می شود و پیشنهاد شرکت در این رقابت را داد ما تمرینات گروهی را با محدودیت‌های کرونایی استارت زدیم و برای بندبازی تصویری از تمرین گروهی فرستادیم و بین ۹۰۰ گروه به مرحله آزمون حضوری راه پیدا کردیم که آن اتفاق خوب نصیبمان شد.

– قدری در مورد رقابت گروه‌های موسیقی بندبازی برای خوانندگان توضیح دهید.

– بندبازی یک مسابقه جذاب بین گروه‌های موسیقی ایران است، به کارگردانی نیما بانک، به میزبانی امید حاجیلی و با داوری علیرضا عصار، مهراوه شریفی‌نیا، امید نعمتی و بهروز صفاریان از همین پنجشنبه و جمعه نمایش خود را در فیلم‌نت آغاز کرده است.

۲۴گروه به مرحله اصلی راه پیدا می کنند و پس از گذراندن چندین مرحله، گروه برتر با آرای مردمی جایزه یک میلیارد تومانی را از آن خود می کند.

– در این مسابقه چه اجرایی داشتید؟

– ما در این مسابقه ترانه‌ای بنام "واویلا" اجرا کردیم که قسمت ابتدایی آهنگ متن عاشقانه با گویش بوشهری و قسمت انتهایی (هله جمبیسا اینجا نُویسا) از اشعار قدیمی مبارزه با استکبار تلفیق کردیم که مورد استقبال داوران و مخاطبان قرار گرفت. ما هنوز در حال رقابت در این برنامه هستیم که درحال پخش از پلتفرم فیلم‌نت می‌باشد.

– اجرای شما چه طور مورد استقبال هیأت برگزار کننده و دیگران قرار گرفته است؟

– سبک موسیقی تلفیقی و گویش جنوبی گروه لیو، ما را از دیگر گروه‌های شرکت کننده متمایز کرده بود. این مهمترین عامل استقبال داوران و مخاطبان بود که ما را به جمع ۲۴گروه برتر و مرحله اصلی رساند.

– چه برنامه‌ای برای آینده در این مسابقه دارید؟

– قرار است ما ترانه‌هایی در این رقابت اجرا کنیم که خوشبختانه یا شوربختانه از ترانه‌های گروه ما نیست و ناگفته نماند که این چالش و تم این مسابقه می‌باشد ولیکن ما تمام تلاشمان را می کنیم که بهترین باشیم.

– چگونه توانسته‌اید اتحاد و همدلی را در لیو برقرار کنید؟

–ما روزهای سختی پشت سر گذاشتیم و نوازندگانی که در گذشته کنار ما بودند و چالشهای زیادی را در این مسیر تجربه کردیم، اما حالا جوانترین نوازندگان بوشهر در کنار ما هستند، یکی از عامل‌های همدلی بیشتر بین اعضای لیو برنامه «بندبازی» بود.

– در موسیقی به دنبال چه هستید؟

– سوال سختی پرسیدید! این روزها در مارکت موسیقی و شرایط فعلی موسیقی برای گروه‌های جوان مثل گروه ما همه چیز هموار نیست و مطمئنا چالش های زیادی خواهیم داشت اما لیو به دنبال موسیقی به سبک و سیاق خودش است که شباهت به هیچ گروه دیگری ندارد. ما می‌خواهیم مخاطبانی پیدا کنیم که مثل خودمان شیفته جنوب و آفتاب و دریا باشند.

– چه برنامه هایی در آینده برای گروه خود دارید؟

– اولین قدم ما در سال جدید ۱۴۰۱ ساخت و تولید اولین آلبوم رسمی لیو هست، ما به زودی آهنگ‌های جدیدمان را در پلتفرم‌های بین‌المللی معرفی خواهیم کرد و پس از آن به کنسرت و فستیوال‌های موسیقی می‌پردازیم.

– سخن پایانی.

– امیدواریم در این مسیر مردم خونگرم شهرمان بوشهر و انجمن موسیقی بوشهر و دیگر نهادهای ذیربط از لیو حمایت کنند، ما تمام تلاشمان می‌کنیم که نماینده شایسته‌ای برای استان در این برنامه باشیم. از هفته نامه نسیم جنوب بابت این مصاحبه بسیار سپاسگزاریم.

جزیره شیف، جایی که همه این سال‌ها دنبالش می گشتم

حسین دهجان: وقتی صادق زنگ زد و گفت بیا بریم جزیره شیف، چون خیلی از شیف شنیده بودم و همسفری با صادق رو دوست داشتم، پذیرفتم، اما انگار دستی در کار بود تا من حتما به شیف برم، باور نمی شد، انگار یکی من رو برده بود دقیقاً به ۳۲ سال پیش زمانی که حدوداً ۵ سالم بود، اصلا انگار اینجایی که ایستاده بودم پاسخ تصویر گنگ و مبهم همه این سی و اندی سال بود!

بندر دیر بود، محله خنیا، روبروی گمرک، خدای من همه چی همون جوری دقیق و سر جای خودش، یک بی نظمی خاص و مرتب.

قایق ها، لنج ها، مادرانی که لب ساحل داشتند ظرف یا رخت می شستند، مردهایی که لب ساحل، آفتاب می گرفتند و تو فکر صید بعدی بودند و از اخبار رادیو بحرین درباره آب و هوا می گفتند، بچه‌هایی که بی‌خیال سرما و ابزارهای بازی‌های امروزی، لب دریا کودکی می کردند، انگار تاریک روشن همه این سی و اندی سال یک باره جلوم ظاهر شد...

من دقیقا همون جایی بودم که همه این سال‌ها دنبالش می گشتم....

زندگی آگاهانه

مدیریت زمان

حسین زیوراهی – مدرس مهارتهای توسعه فردی

وقت یکی از چیزهایی است که به مساوات بین همه انسانها تقسیم شده است. همه ۲۴ ساعت زمان در شبانه‌روز دارند. منتهی یکی با همین مقدار می‌شود بیل گیتس یکی هم تمام روز کنار خیابان افتاده است. وقتی در زندگی برای خود هدف یا اهدافی را تعیین می‌کنیم، یک باره سیلی از کارها روی سرمان خراب می‌شود. نمی‌دانیم کدام را انجام دهیم یا از کدام شروع کنیم. زندگی عادی مان بهم می‌خورد و گیج و سردرگم می‌شویم. یا باید از وقت خواب، استراحت و روابط‌مان بزنیم که بعدا برایمان مشکل می‌آفریند. یا عطای موفقیت را به لقایش ببخشیم.

راه حل این مشکل یادگیری مهارت مدیریت زمان و برنامه‌ریزی است. من در این مقاله نکاتی مهم درباره مدیریت زمان و در مقاله هفته آینده درباره برنامه‌ریزی با شما عزیزان در میان خواهم گذاشت.

برای این که بتوانیم به شیوه بزرگان وقت خود را مدیریت کنیم ابتدا لازم است برخی از باورهای خود را اصلاح کنیم:

– نخست این که به عنوان یک انسان انتظارات نادرست از خود نداشته باشیم. ما انسانیم و سوپرمن نیستیم. انرژی ما محدود است و نیاز به خواب، استراحت و تفریح کافی داریم.

– ما هیچ وقت برای انجام همه کارها وقت کافی نداریم. ولی همیشه برای کارهای مهم وقت داریم. بنابراین به جای انجام همه کارها باید اولویت‌بندی کنیم و فقط کارهای مهم را انجام دهیم.

–ما همیشه از ایده‌هایمان عقب هستیم. چرا؟ چون قدرت خلاقه مغز ما نامحدود، ولی قدرت ماهیچه‌های ما محدود است. بنابراین بدن ما هیچ وقت توان انجام همه ایده‌های مغزمان را ندارد. مغز ما توان انجام دو یا چند کار همزمان با دقت و توجه کامل را ندارد. بنابراین افسانه کار همزمان را فراموش کنیم. به قول ژاپنی ها دو خرگوش را نمی‌توانی همزمان با هم بگیری.

–بعد باید کارهای خود را اولویت‌بندی کنیم.

یکی از ابزارهای مهم در مدیریت زمان ماتریس آیزنهاور یا ماتریس اهمیت فوریت است. در این ماتریس یک محور به مهم و غیرمهم تقسیم شده و محور دیگر به فوری و غیرفوری. از ترکیب اینها چهار حالت بوجود می‌آید:

۱. کارهای مهم و فوری. این کارها را مجبوریم انجام دهیم چون هم مهم اند و هم فوری. مثلا پرداخت قبوض و اقساط وام در روز آخر.

۲. کارهای مهم و غیرفوری مهمترین بخش کارها است و انسانهای بزرگ انجام می‌دهند. مانند آموزش، برنامه‌ریزی، آینده‌نگری. وقتی این کارها را انجام نمی‌دهیم تبدیل به ردیف یک می‌شود و بقول معروف به دقیقه نود می‌رود. برعکس با انجام آنها کارهای ردیف یک حذف می‌شود.

۳. کارهای غیر مهم و فوری مانند تلفن یا پیامک دیگران. اینها کارهای ما نیست. در واقع دیگران با ما کار دارند. آن را باید تفویض کنیم. مدیر خودش تلفن و ایمیلهایش را پاسخ نمی‌دهد.

۴. کارهای غیر مهم و غیر فوری مانند چرخیدن در اینترنت. این کارها حماقت محض است و باید حذف شود. هیچ آدم موفقی وقتش را در شبکه‌های اجتماعی، پای تلویزیون و در اینترنت هدر نمی‌دهد.

ابزار دیگر در مدیریت زمان قانون هشتاد ـ بیست است. طبق این قانون هشتاد درصد نتایج از تنها بیست درصد کارها به دست می آید.

بیست درصد باقیمانده نتایج هم از هشتاد درصد کارهای باقیمانده بدست می آید. بنابراین باید همواره بگردیم و آن بیست درصد را پیدا کنیم و انجام دهیم.

گوش دادن در زندگی زناشویی

عبدالصالح خزائی(دانش آموخته دکتری روانشناسی)

گوش دادن فعال یک فعالیت ذهنی برای پیدا کردن معنای گفتار دیگران است که نیازمند فراگرفتن است. گوش دادن با شنیدن تفاوت دارد. دستگاه شنیداری، غیرارادی در اثر برخورد با صداها، تحریک شده و شنیدن حس می‌شود. پس شنیدن فعالیت جسمی است و نیاز به یادگیری ندارد. اما گوش دادن فعالیتی ذهنی است و شامل گوش دادن با تمام حواس و همچنین توجه کامل به گوینده می‌باشد.

گوش دادن از مهم‌ترین مهارت‌های ارتباطی است که می‌تواند در زندگی مشترک باعث ایجاد و استمرار احساس صمیمیت شود. کسانی که از این مهارت به خوبی استفاده می‌کنند همسرشان را به خوبی درک کرده و دقیقاً با وی همنوایی می‌کنند. آنها از با هم بودن و صحبت کردن با یکدیگر لذت می‌برند.

گوش‌دادن نوعی تعهد و گرامی داشتن همسر است. گوش دادن تعهدی برای درک و همدلی، کنار گذاشتن علایق، نیازها و پیش داوری‌های خود، برای درک مسائل از نگاه همسرمان است. همچنین گوش‌دادن نوعی ارج نهادن به همسر است. برای اینکه بیانگر این پیام است: «من به توجه دارم و می‌خواهم بدانم فکر، احساس و خواسته‌های تو چیست؟».

شنونده فعال بودن در زندگی مشترک به معنای این است که شما متوجه شده‌اید که مکالمه بیشتر درباره طرف مقابل‌تان است تا شما، و این اتفاق به خصوص زمانی که همسرتان ناراحت و نگران است بیشتر اهمیت پیدا می‌کند. علاوه بر این گوش دادن فعال از این جهت به غنای روابط زن و شوهری کمک می‌کند که شما کمتر به پریدن توی صحبت‌ها هستید در حالی که همسرتان به طور واقعی می‌خواهد شنیده شود.

البته در مهارت ارتباط با همسر موانع گوش‌دادن مانند ذهن خوانی، نصیحت کردن، مشاجره و یکی به دو کردن، همه چیز را از زوایه دید خود دیدن و حق به جانب بودن، منحرف کردن بحث، وهم و خیال‌پردازی کردن و ... را باید مدنظر قرار داد که این موانع باعث آلوده شدن ارتباط شما با دیگران به خصوص در رابطه با همسر می‌شود. بستن دهان و باز کردن گوش برای گوش دادن کافی نیست، مغز شنونده باید فعالانه درگیر گوش دادن باشد. ارتباط یک فرایند دوطرفه و مشارکتی است. برای گوش دادن فعال شما باید موارد زیر را که براساس مهارت‌های زندگی زناشویی متیو مک کی اشاره شده است را مدنظر قرار دهید:

- بازگویی کردن: هر وقت همسرتان چیز مهمی به شما می‌گوید، باید با کلمات خودتان آنچه را که فکر می‌کنید همسرتان گفت، دوباره بیان کنید. این کار مهم‌ترین بخش خوب گوش کردن است. شما می‌توانید بازگویی خود را با مقدمه‌ای مانند « آنچه من از حرف‌های شما می فهمم این است که ... به عبارت دیگر ...پس شما احساس می‌کنی که ...آیا منظورتان این است که ...» شروع کنید.

- روشن سازی: بازگویی صحبت‌های فرد معمولاً منجر به روشن سازی می‌شود. شما به همسرتان می‌گویید که به چه چیزی فکر می‌کنید، بعد متوجه می‌شوید که اشتباه می‌کردید و برای روشن سازی موضوع شروع به پرسیدن سوالاتی می‌کنید. هنگام طرح سوال باید یاد داشته باشید که قصد شما فهمیدن، لذت بردن، یادگرفتن یا کمک کردن است. قصدتان نباید بازپرسی، تحمیل دیدگاه خود، سرزنش کردن، تحقیر کردن، یا دست انداختن همسرتان به هر شیوه‌ای باشد.

- ارائه بازخورد: بازخورد معمولاً بعد از آن که حرف‌های همسرتان را بازگو کردید و سوالاتی برای روشن سازی برداشت خود پرسیدید، ارائه می‌شود. سپس واکنش‌های خود را بازخورد می‌دهید. به آرامی و بدون قضاوت، افکار، احساسات، نظرات و خواسته‌های خود را بیان کنید. بدون درگیر شدن در موانع گوش دادن مانند یکی به دو کردن و نصیحت کردن، تجربه درونی خود از گفته‌های همسرتان را با او در میان بگذارید.

- ارتباط غیرکلامی: بدن شما با انتقال این پیام که شما دارید گوش می‌دهید، می‌تواند همسرتان را به صحبت کردن ترغیب نماید. سعی کنید در هنگام گوش‌گرفتن تماس چشمی خود را حفظ کنید، نزدیکتر بشینید یا کمی به جلو خم شوید، سرتان را تکان دهید یا به طور متناوب کلمات «بله» «آهان» را بگویید، برای همدلی با آن چه گفته می‌شود لبخند بزنید یا اخم کنید، فعالانه از عوامل حواس‌پرتی دوری کنید.

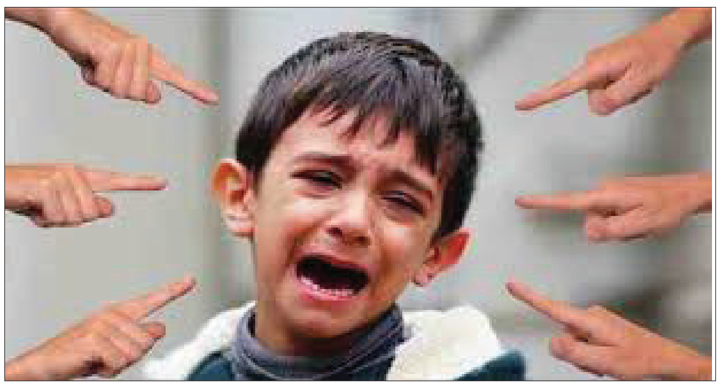
- عوض کردن نقش ها: برای ایجاد همدلی و بهبود مهارت گوش دادن لازم است نقش‌ها را عوض کرد. درباره یک اختلاف نظر کوچک دیدگاه‌های خود را بیان کنید. با دقت به استدلال‌های یکدیگر گوش کنید. سپس مواضع خود را با هم عوض کنید و به نفع دیدگاه فرد مقابل استدلال کنید. این کار درک شما را از دیدگاه همسرتان را افزایش می‌دهد و به شما نشان می‌دهد که موضع شما از دیدگاه فرد مقابل چگونه به نظر می‌رسد.

به تمسخر کودکان پایان دهیم

یونس قیصی‌زاده (دانش آموخته دکتری روانشناسی)

یک دختر جوان در فضای مجازی اظهار کرده بود که در پنج سالگی، در حال حرف زدن موقع شام خوردن، پدرش ظرف نان را برداشته و محکم بر سرش کوبیده است. به نظرتان بعدش چه شده؟ در همه این مدت این اتفاق به یک خاطره کمیک، بامزه و خنده فامیل تبدیل شده و سال‌هاست که گریبان وی را رها نمی‌کند و همین تمسخر باعث تنفر وی از خانواده‌اش شده است.

بعد از آن، تعداد زیادی از افراد اظهار نظر کرده بودند که چگونه مورد تمسخر قرار گرفتن در کودکی، باعث آسیب روحی و روانی آنها شده به طوری که عواقب این تمسخر کودکی را در بزرگسالی نیز با خود همراه دارند. از جمله دختری تعریف کرده که در بچگی چون رنگ پریده بود، خاله‌اش به وی می گفته زردآلو، در حالی که او با خشم گریه و زاری می‌کرده، بقیه می‌خندیدند و نتیجه اینکه این خشم بعد از ۲۰ سال هنوز از وی جدا نشده است. یا دختری که به خاطر لاغر بودنش، پسر خاله هایش به او اسکلت برقی می گفتند، و دختری که به خاطر رنگ پوست گندمی‌اش، فامیل

به او لقب دخترک سیاه شیرین داده بودند و در ۲۴ سالگی نیز هم چنان حسرت کسانی را می‌خورد که رنگ پوست سفید دارند و از اعتماد به نفس پایین خود شکایت کرده است. افرادی نیز از تمسخر اقوام و نزدیکان به خاطر طرز چهره و رفتار و لباس پوشیدنشان، خاطرات تلخی تعریف کردند.

- احتمالاً افراد زیادی در کودکی خود، این خاطرات تلخ مسخره شدن توسط دیگران را دارند، و با این موضوع بیگانه نیستند و تاسف آور اینکه بسیاری از این خاطرات تلخ از جانب نزدیک‌ترین افراد همانند خانواده و اقوام رقم خورده است، دقیقاً کسانی که باید مواظب کودکان باشند، به تمسخر و دست انداختن آنها در جمع اقدام می کرده‌اند.

«کارن هورنای» روانکاو مشهور آلمانی معتقد بود که رابطه اجتماعی بین کودک و والدین، عامل اصلی رشد شخصیت است. «هورنای» معتقد بود دوران کودکی تحت سلطهٔ نیاز به امنیت قرار دارد که منظور او نیاز به اطمینان و برحذر بودن از ترس بود. تجربه کردن احساس امنیت و فقدان ترس، برای رشد شخصیت و سلامت روان کودک اهمیت زیادی دارد. به طور کلی احساس امنیت کودک بستگی به این دارد که چگونه والدین با او برخورد کنند.

هنگامی که والدین نسبت به کودکان دچار «غفلت عاطفی» شده و در فراهم کردن نیازهای روانی و عاطفی مورد نیاز کودکان نظیر عشق، دلبستگی و حمایت و... کوتاهی کرده و یا ناتوان هستند، و در نتیجه صمیمت خود را به کودک نشان نمی‌دهند و به وی محبت نمی کنند، امنیت او را تضعیف می کنند.

کودک به شدت از رفتارهای نامناسب اعضای خانواده و خصوصاً والدین تاثیر می‌پذیرد زیرا کودکان به راحتی نمی‌توانند ادراک درست و صحیحی از دنیای اطراف خود داشته باشند و تکیه گاهی جز والدین نمی‌یابند، حال اگر خانواده در فراهم کردن بستر و احساس امنیت و آرامش برای کودک دچار مشکل شود، و بزرگسالان به کودک القا کنند که وی موجودی بی ارزش، حقیر و معیوب است، باعث بروز سوء استفاده هیجانی برای کودک می‌شود و چنان چه تکرار شود، آزار روانی را برای کودک به همراه خواهد داشت.

تمسخر و تحقیر کودکان توسط والدین رفتارهایی است که باعث از بین رفتن حس امنیت کودکان در محیط خانوادگی و ایجاد احساس درماندگی کودکان می شود، بنابراین

والدین باید کاملاً مواظب نحوه رفتار خود با کودکان باشند تا از انجام رفتارهایی که باعث تضعیف امنیت فرزندان می‌شود خودداری کنند.

- تمسخر و تحقیر همچنین باعث تضعیف اعتماد به نفس کودکان نیز می‌شود. اعتماد به نفس مهم‌ترین حالت عاطفی برای رشد شخصیت است و اگر فرزندی در دوران کودکی موفق به کسب آن نشود، اعتماد به نفس، جای خود را به حس حقارت و سرخوردگی می‌دهد. تمسخر و تحقیر کودکان و فرزندان باعث احساس شکست و طردشدگی و انزوا می‌شود، احساسات تلخی که مقدمه صدمات روانی زیادی می‌شوند و ممکن است عواقب ناشی از آن در تمامی طول زندگی از بین نرود.

- والدین معمولاً کودکان خود را خیلی دوست دارند اما دوست داشتن فرزندان به تنهایی کافی نیست بلکه باید به کودکان احترام گذاشت، احترام گذاشتن به کودکان و فرزندان با تحقیر و تمسخر آنها همخوانی ندارد، و نه تنها والدین نباید اقدام به چنین کاری کنند بلکه باید با قاطعیت در مقابل تمسخر و تحقیر کودکان از طرف اقوام و دیگران نیز واکنش نشان دهند و به جای همراهی و خنده و یا سکوت، در حمایت از کودک خود برخیزند و احساس امنیت داشتنِ والدین حمایت گر را در کودک خود تقویت کنند.

ضمن این که والدین باید از تمسخر و تحقیر فرزندان خودداری کنند، وظیفه دارند تا احترام به دیگران را نیز به فرزندان خود آموزش دهند، اینکه به شخصیت دیگر کودکان نیز احترام بگذارند و با تمسخر و تحقیر کردن کودکان و نوجوانان دیگر به حقوق آنان تجاوز نکنند. متأسفانه بسیاری از والدین وقتی فرزندانشان به تمسخر دیگران می‌پردازند، با آنان همراه شده و بر آتش این تمسخر می‌دمند و یا ترجیح می‌دهند سکوت کنند، در حالی که هر دوی این رفتار، تشویق فرزندان به ادامه تمسخر دیگران است. فرزندان باید یاد بگیرند که با احترام با دیگران برخورد کنند و حق ندارند دیگران را مورد تحقیر، سرکوفت و تمسخر قرار دهند و یا در دیگران احساس گناه، حماقت و نادیده گرفتن شدن، کنند.

- والدین باید ظرفیت پذیرش اشتباهات کودکان و فرزندان را در خود افزایش دهند. والدینی که تحمل پذیرش اشتباهات فرزندان خود را ندارند و در برابر هر اشتباهی، کودکشان را سرزنش و تنبیه و یا تحقیر و تمسخر می کنند، ترس از اشتباه کردن و تنبیه شدن و یا تحقیر شدن را در آن‌ها تقویت می کنند و ممکن است کودکان به این نتیجه برسند که ساکت و منفعل بودن بهتر از انجام کارهایی است که ممکن است آنها را در معرض انتقاد، سرزنش و تمسخر قرار دهد. در نتیجه کودک خجالتی و کم رو می‌شود.

- نکته مهم دیگر این که فرزندان خود را برای روبرو شدن با زشتی‌ها و ناعدالتی‌ها در جامعه آماده کنید تا در مواجهه شدن با این رفتارها از طرف دیگران دچار آسیب نشوند، به آنان بیاموزید تا در برابر تمسخر دیگران منفعلانه برخورد نکنند، صبور باشند و اجازه ندهند تا اعتماد به نفس‌شان آسیب ببیند، از کنار حرف‌های سخیف دیگران بی‌اهمیت بگذرند و نگذارند دیگران با تمسخر به آنها لطمه‌ای وارد کنند.

- در کل هوشیار باشیم تا نسبت به تمسخر کودکان حساسیت بیشتری از خود نشان دهیم و برای لحظاتی خندیدن، زندگی کودکان را خراب نکنیم و خاطرات خوش خود را با ساختن خاطرات تلخ دیگران، رقم نزنیم.

هفته نامه نسیم جنوب
دیرپاترین نشریه تاریخ بوشهر
تلفن های تماس
۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
۰۷۷۳۳۳۲۸۱۵۱ - ۰۷۷۳۳۳۳۲۵۹۰۰
www.nasimjonoub.com

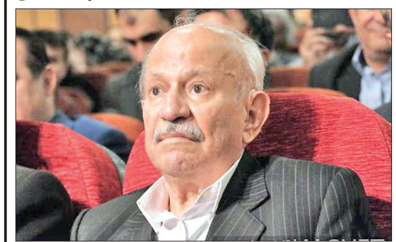
nasimjonoub.com
نسیم جنوب
هفته نامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، ورزشی

صاحب امتیاز: دکتر امیر خلف پور
مدیر مسئول وسردبیر: یونس قیصی زاده
نشانی: بوشهر، میدان قدس، کوچه بوستان ۳۰،
دفتر نسیم جنوب
تلفن: ۳۳۳۲۵۹۰۰ - ۰۷۷ فاکس: ۳۳۳۲۸۱۵۱ - ۰۷۷
تلفن همراه و واتساب: ۰۹۱۷۷۷۲۳۹۰۹
لیتوگرافی و چاپ: بهارستان

گرگو ۱۴۰۰

جعفر حمیدی

اندیشه شکست پشت دیوار سکوت
اندوه نشست پشت دیوارِ سَکوت
تا گریه کودکان شنیدم، دَیدم
آوار نشست پشت دیوارِ سکوت

*

دُوری به غزلخانهٔ ایّام زدیم
گلگشتِ دلی به هر در و بامِ زدیم
دیدیم کَه پا خسته و ره طولانیست
بنشسته و دست شوق بر جام زدیم

*

ما را به عبور از دل خود مهمان کن
یک بار دگر با دل ما پیمان کن
گر در ره جانان نرسیدی، برگرد
هر غم زده را با دل خود، درمان کن

*

دیروز چه بودیم که امروز چه ایم
آن روز که بودیم، که امروز که ایم
رفتیم به دروازهٔ دیروز بسی
امروز پریشان و پشیمانِ زچه ایم

*

ما بر غم و اندوه جهان، می خندیم
بر عربده های ناگهان، می خندیم
ما می شنویم بانگ هر دلشده را
بر خواب خوش سحرگهان، می خندیم

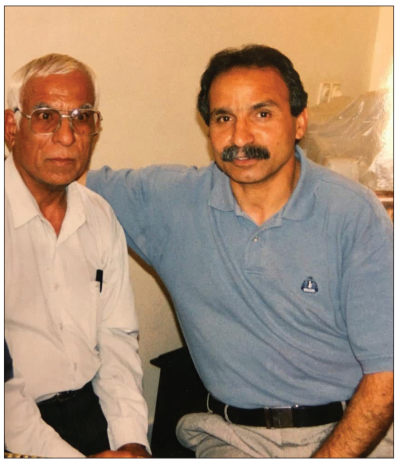
شهراد میدری : به امید روزی که انسان‌ها را نه بر اساس جنسیت که بر شالوده‌ی شایسته سالاری ارج بنهیم، به امید روزی که زنان و مردان با هم برابر باشند، به امید روزی که خردورزی و آگاهی جای نابخردی و خرافه باوری را بگیرد و به امید روزی که مهربانی و انسان منشی، خشونت و ددمنشی را از تمام فرهنگ لغت‌های جهان برچیند...

تا نیزه و تا شکار برمی‌گردیم
تا وحشت سایه وار برمی‌گردیم
این‌گونه که بربرانه خون می‌ریزند
داریم به عصر غار برمی‌گردیم

جوانمردی یک بوشهری

محمود ابراهیم زاده

کم کم داشتم به گرفتن مدرک دیپلم نزدیک می‌شدم، یعنی اگر می‌توانستم درس تعلیمات دینی را با تک ماده پاس بکنم، اخرین سال فوتبالم در بوشهر می‌شد، چون که مرتب از طرف طرفداران فوتبال شاهین و ایرانجوان توصیه می‌شدم که اگر می‌خوام در فوتبال بجایی برسم باید از بوشهر بروم، و تهران را مقصد قرار دهم.
بعداز ظهرها در محله شکری و در حیاط بزرگ و خاکی منزل آقا رضا زنگویی با تعدادی از دوستان فوتبال بازی می کردیم و آقا رضا هم که خود بانی این تمرینات بود در یکی از تیمها بازی می کرد و این قدر بازیها جدی بود که در اکثر مواقع بخاطر برد و باخت جر و بحث طولانی داشتیم، ولی خوب از آن جا که همگی دوست بودیم از هم دلگیر نمی‌شدیم و با گلزنی‌ها بازی هیجان بیشتری به خود می گرفت. فضای زمین با بوی رطوبت و خاك شرجی زده و بوی گل یاس سفید کنج حیاط در هم پیچیده بود ، و با هر گلی که به دروازه‌ها زده می‌شد از بوی عطر گلها مست‌تر می‌شدیم.
خیلی خوش می گذشت و روز بروز از آقا رضا بیشتر می‌شنیدم که می گفت تو باید بری تهران بازی کنی، خلاصه با هزار سلام و صلوات و با تک ماده تعلیمات دینی، دیپلم گرفتم و خوشحال از فارغ شدن درس و کتاب. و از اینجا به بعد به فکر نرفتن به سربازی افتاده بودم و می‌خواستم به تهران بروم که با بازی کردن در یکی از تیمهای تاج و پرسپولیس از خدمت سربازی نجات یابم، با دوستم مسیح مسیح نیا که دفاع پرسپولیس بود تماس گرفتم و عزم رزم کردم، ولی مشکلم پول سفر و کفش و لوازم بازی بود. به دلیل مخالفت پدرم با فوتبال بازی کردنم نمی‌توانستم از او تقاضای پول و مخارج سفر بکنم و این برنامه بایستی دزدکی و بدون اطلاع او انجام می‌شد، روزها سپری می‌شد و من هر روز خودم را در ترکیب تیم پرسپولیس می‌دیدم و خودم هم تماشاچی خیالی خودم بودم و در لحظه‌ای که توپ را در ذهنم شوت می‌زدم صدای گزارش بهمنش هم به گوشم می‌خورد «آفرین این بوشهری چه شوتی زد، عجب گلی زد» و خلاصه تمام روز من در ذهنم به تماشای فوتبال خودم در پرسپولیس مشغول بودم و چه گلهایی می‌زدم و...
با دوست از جان عزیزترم حسین حمزییان که تمام لحظه‌های دوران جوانیم را با هم گذراندیم، مشورت کردم، چه کنم و چه نکنم سؤال تکراری من شده بود.
آقا رضا دبیر ادبیات دبیرستان سعادت بود و تصمیم گرفتم از او مبلغی را قرض بگیرم و با آن مبلغ کفش، جوراب، ساك و پیراهن ورزشی بخرم و بلیط اتوبوس و مبلغی هم برای مسافرخونه و اسکان در تهران داشته باشم که بعد از قرارداد بستنم به ایشان پرداخت کنم. علی برادر آقا رضا را واسطه قرار دادیم و مبلغ درخواستی من دویست تومن بود ولی آقا رضا چهار صد تومن داده بود و گفت این هدیه بدرقه راه تو می‌باشد و نه قرض، من و حسین حمزییان خوشحال از موضوع رفتیم سراغ میشتی علی موجی که ناخدای جهاز بود، شاهینی

و مرتب به بحرین و کویت مسافرت می کرد، از او خواستم کفش آدیداس برام از کویت بیاره و ساك و جوراب و پیراهن، خلاصه بعد از یك ماه همه چیز بر وفق مراد پیش رفت و روز موعود فرا رسید و ساعت ۲ بعداز ظهر اتو میهن به مقصد شیراز حرکت می کرد و من مسافر فقط چند ساعتی بیشتر در انتظار نبودم و به سراغ معلم ادبیات رفتم، آقا رضا دست داد و روبوسی کرد و آرزوی موفقیت و در آخرین لحظه هم تکرار کرد که به فکر آن مبلغ نباش، و منم خوشحالتر از خوشحال و با کوله باری از تنهایی روی صندلی در کنار شیشه اتوبوس نشسته بودم و به خانه‌های آشنای شکری که با سرعت اتوبوس از جلو چشمانم می گذاشتند خیره شده بودم و از تنها گذاشتنشان اشکی در چشمانم جمع می‌شد ولی راه سفر تازه شروع شده بود و پایانی بی‌انتها در انتظارم بود.
درود به روان پاك و درود به مرد معرفت ومحبت آقا رضا زنگویی باد و یاد و خاطرش همیشه در صفحه اول خاطرات زندگیم نقش خواهد بست.
مطمئنم که هیچ زمان ترا فراموش نخواهم کرد.
تو ای عزیز و ای قهرمان خاطرات من، همیشه جاودان و مانا زی.

آموزگاران دبستان پهلوی سابق سال ۴۹ ، ۱۳۴۸، از راست: موسی گنبدی، وادی، علی سیف زاده، منوچهر آتشی، مرحوم محمدرضا نعمتی زاده، علی تنگکیان(رستم زاد)، محمد تاجدیدنی، حسین سیروسی (مدیر دبستان)، آقای صادقی (کفیل آموزش و پرورش)، محمدجواد سیار، عبدالحسین دهباشی، باقر فرخ.

به یاد شادروان مونا حیدری

قربانی قتل‌های ناموسی

نصوره موسوی

جنایت های ناموسی یا قتل‌های ناموسی به ارتکاب هر نوع خشونت و قتل زنان خانواده به دست مردان خویشاوند گفته می‌شود. در این نوع خشونت، زنان به‌خاطر «ننگین کردن شرافت خانواده» مجازات می‌شوند. خودداری از ازدواج اجباری، قربانی یک تجاوز جنسی بودن، طلاق گرفتن (حتی از یك شوهر ناشایست)، رابطه با جنس مخالف، و یا ارتکاب زنا دلایلی برای ننگین شمرده شدن هستند و همین کافی است که او مجازات شود.
نوامیس خانواده شامل خواهر، مادر و همسر در درجه‌ی اول و برخی خویشاوندان درجه دوم هستند. ناموس بیش از هرچیز معطوف به کنترل بدن زن است، این کنترل که در اغلب موارد غیرتمندی یا تعصب نام می گیرد، راه دفاع از آبروی خانواده یا آبروی برباد رفته‌ی زن را از میان برداشتن زن می‌داند و عرف محلی نیز آن را مجاز می‌داند و معمولاً به‌صورت همگانی و یا دخالت همه‌ی خویشاوندان صورت می گیرد. به همین دلیل این قتل‌ها، تأثر و تأسفی برجای نمی گذارد. سر بریدن، کشتن با چاقو یا اسلحه، خفه کردن و مسموم کردن از طریق وادار کردن او به خوردن سم از شیوه‌های قتل‌های ناموسی است.
زنی که مجرد است، ناموس پدر و برادر و سایر مردان خانواده (پدربزرگ و عمو و پسرعمو و...) است و بعد از ازدواج ناموس شوهرش تلقی می‌شود. اگر او فرزند پسری داشته باشد، ناموس شوهر و پسرش خواهد شد. ناموس بودن زنان برای مردان از این جهت اهمیت دارد که جامعه‌ی مردسالار می‌تواند از زنان محافظت و حمایت کند. این محافظت و حمایت، اغلب توأم با سلطه‌گری خواهد بود. زیرا در جامعه‌ای که زنان تحت سلطه‌ی قدرتمند مردان هستند، زنان موجودات ضعیفی تلقی می‌شوند که در معرض انواع آسیب‌ها در خارج از خانه هستند... زنان ممکن است مدیریت خانه را به عهده داشته باشند و حتی در خانه از سلطه‌ی نسبی هم برخوردار باشند، اما در خارج از خانه اختیارات چندانی ندارند.

لطفا هیجان زده نشوید

دکتر عباس حاتمی

۱ تحریم از ۱۵۸۱ تحریم آمریکا بر روی ایران به طور موقت و برای بازرسی فعالیت های هسته‌ای ایران موقتا لغو شده است!
لطفا به همین نسبت ۱ بر ۱۵۸۱ هیجان زده و جو گیر شویم و مواظب انتظارات و تصمیمات هیجانی باشیم.
این ۱ مورد لغو تحریم به نفع روسیه هم هست که در نیروگاه بوشهر سرمایه گذاری کرده است. اگر همه تحریمها لغو نشوند و ایران از لیست کشورهای حامی تروریسم خارج نشود اقتصاد ایران رونق نمی گیرد.
اگر همه تحریم ها لغو شوند دلار به زیر ۱۵۰۰۰ تومان می رَسد.
اگر همراه با عادی شدن روابط خارجی، اصلاح سیاستهای داخلی با هدف شایسته گزینی، پاسخگویی و مبارزه با فساد صورت گیرد دلار به زیر ۱۰ هزار تومان می‌رسد.
اگر شرکت‌های بزرگ صنعتی مثل جنرال موتورز، بوئینگ، آرامکو، جنرال الکتریک، زیمنس، ایرباس و... بعد از توافق در ایران سرمایه گذاری کنند نه تنها بیکاری ریشه کن می‌شود بلکه آمریکا و اروپا به توافق پایبند می مانند و تضمینِ ماندن در توافق در دولت‌های بعدی نیز محقق می‌شود.